

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

อย่าเป็นข้าศึกต่อชาติ

เมื่อวานนี้ กฐินทองคำได้ ๓๘ กอง กฐินเงินสดได้ ๗๔ กอง รวมเป็น ๑๑๒ กอง รวมทองคำทั้งหมดเวลานี้ได้ ๕,๒๘๐ กิโลกรัม กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้ ๓,๐๗๕ กอง เท่ากับน้ำหนักของทอง ๑๑ กิโล ๔๕ บาท ๒ สลึง กฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๐,๘๗๕ กอง เท่ากับเงินสด ๑๗,๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๑๓,๙๕๐ กอง ยังขาดอยู่อีก ๗๐,๐๕๐ กอง

คุณแม่ปทุม สิงหะสุริยะและลูกหลานขอน้อมถวายกฐินทองคำรวม ๗๕ กอง เป็นเงิน ๑๒๐,๘๐๐ บาท เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้คุณพ่อชาติ สิงหะสุริยะ นายโอกาส สิงหะสุริยะ และญาติผู้ล่วงลับไป อนุโมทนาด้วยกันนะ (สาธุ) คุณแม่ปทุมนี้เป็นแม่บ้านของอาจารย์ชาติ สิงหะสุริยะ ซึ่งเป็นครูของหลวงตาบัว ได้ล่วงลับไปหลายปีแล้ว ที่นี้รวมศรัทธาของลูก ๆ หลาน ๆ เข้ามาเป็นเงินเท่านี้ละ นายโอกาสนี่ลูกชายหัวปี

ครูคุณนี่เราพูดติดปากตลอดนะ ฝังใจเรามาก เป็นฆราวาสจะอยู่ในขั้นค่อนข้างดีมากอยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างการปฏิบัติตัวนี้เรียบร้อย เราเป็นนักเรียนเรายังรักนะ ครูไหนดีไม่ตีมันก็รุ่นะเด็ก ถ้าครูแบบโกโรโกโสไม่เข้าใกล้ละ แต่ครูคุณนี่ดีเลยนี่ แล้วครูคุณนี่ก็รู้สึกเมตตาด้วย ไปไหน ๆ มักจะเอาเราไปด้วย ครูชาตินี้ แต่ก่อนเป็นครูเรา ต่อมาเราเลยเป็นครูครูชาติ บทเวลาเราเป็นครูครูชาติ ครูชาติเลยกลัวใหญ่ นี่ก็ครูของเรา ฝังลึกมาตั้งแต่ต้นเลยจนกระทั่งปานนี้ มีครูคุณนี่ดีหัวใจอยู่ เป็นอย่างงั้นนะ เพราะการปฏิบัติตัว ไม่มีการถือเนื้อถือตัว เยอหยิ่งจองหอง ถ้าคนไม่รู้พื้นเพของท่านแล้วจะว่าเป็นคนธรรมดา ไม่ถือว่าเป็นครู เพราะกิริยาท่าทางเหมือนกันหมด เข้าไหนเข้าได้หมดเลย การประหยัดมัจฉะสัจจะแก่มาก ไม่สุรุ่ยสุร่าย เป็นคนฉลาด เลี้ยงลูกเท่าไรโตหมด ลูกแต่ละคน ๆ เป็นเมียของนายตำรวจ นายพัน นายพลอะไรก็ไม่รู้ละ นี่ล่วงลับไปแล้วเราถึงฝังใจอยู่ตลอดเวลา

เวลานี้เร่งทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเรา พี่น้องชาวไทยทั้งประเทศเวลานี้จิตใจจดจ่ออยู่คลังหลวงแห่งเดียวเกี่ยวกับเรื่องกฐิน เร่งใส่ ๆ นี่คือหัวใจของชาติเรา นี่ยังเหลืออีก ๑๘ วันเต็ม ให้เร่งทุกคน ๆ หลวงตาที่นำมาแสดงให้ท่านทั้งหลายฟังนี้ได้พิจารณาเต็มเหนียว ๆ แล้วค่อยออกนะ เราไม่ได้ทำพรวดพราด อะไรมายัดต่อที่พิจารณาเรียบร้อยแล้วรู้สึกมันขวางกันทันทีเลย นี่กำลังเร่งใส่กฐินของเรา ซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยทั้งชาติ จุดใหญ่อยู่ตรงนี้หมด คนไทยทั้งประเทศอยู่ในจุดทองคำที่จะเข้าสู่

คลังหลวง จึงต้องได้พยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วย อย่าให้อะไรมาก็ดมาขวางอันนี้ละ กิดขวางนี้เท่ากับกิดขวางคนไทยทั้งชาติ สมมุติว่าทำลายอันนี้ก็เท่ากับทำลายคนไทยทั้งชาติ หรือกิดกันก็เท่ากับกิดกันคนไทยทั้งชาติ คนไทยทั้งชาติเปิดทางให้จม พิจารณาซิ ลงในจุดนี้หมดนะ จุดเจริญแน่นอนนามันคงก็อยู่จุดที่ทองคำ จุดเสื่อมจะล่มจมก็อยู่ที่ทองคำหมดเลยชาติไทยก็หมดความหมาย

จะมีเพื่อนมีฝูงมีมิตรมีสหายกอดคอกันก็คนไม่มีความหมาย ถ้าลงทองคำได้จมแล้วจมไปด้วยกันหมดเลย ให้ยึดหลักนี้ให้ดีนะ เรื่องทองคำใหญ่โตมากทีเดียวสำหรับเมืองไทยเราในระยะนี้ จึงให้พากันพยายาม หลวงตาก็เคยได้พูดแล้ว พอเข้าไปดูตัวจริงทองคำ ก็เท่ากับตรวจดูลมหายใจพี่น้องชาวไทยเรานั่นเองจะเท่ากับอะไร ตรวจดูละเอียดถี่ถ้วน เจ้าหน้าที่หัวหน้านิมนต์เราเข้าไป เราก็อทราบความหมายทันที หัวหน้าก็หวัง พี่งเรานั่นเองพูดง่าย ๆ จึงดูอย่างละเอียดลออทุกอย่าง ถ้ามถึงเรื่องจำนวนทองคำที่มีอยู่ในคลังหลวงเรา สำหรับค้าประกันชาติไทยมีเท่านั้น โอ้ย ใจหายวูบเลยนะ นั่น เป็นเองนะ ใจหายวูบเลย ออกมาก็รีบประกาศให้พี่น้องชาวไทยทราบตั้งแต่บัดนั้นตลอดมา

ความสำคัญของทองคำนี้จึงไม่เคยลดละเลยนะในหัวใจ มีแต่ขยับใส่เรื่อยเพื่อจะยกหัวใจของชาติขึ้นสู่ความอบอุ่น แล้วฐานะของเมืองไทยเราก็แน่นอนนามันคง อยู่จุดนี้ละสำคัญ อย่าทำอะไรรวดพราดนะ นี้ได้พิจารณาทุกอย่างแล้วจึงได้ออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย จะไปทำพรวดพราดไม่ได้ เราพิจารณาเต็มเม็ดเต็มหน่วย พอได้ถึงสิบตันนี้ก็พอหายใจโล่ง จุดใหญ่อยู่จุดนี้ ขออย่าให้มีอะไรมาเป็นอุปสรรคต่อหัวใจของชาติคือทองคำที่จะเข้าสู่คลังหลวง อย่าให้อะไรเข้ามากิดมาขวาง เปิดทางให้เข้า ๆ เท่ากับเปิดทางให้ลมหายใจพี่น้องชาวไทยเราเข้าโล่งไปเลยด้วยกัน ถ้าอะไรมาก็ดมาขวาง นั่นละเป็นอุปสรรคอย่างมาก

คนเราทั้งคนมันคับแคบอยู่ที่ลมหายใจนะ ลมหายใจตีบ หายใจไม่สะดวกนี้ กระทบกระวาย พอลมหายใจขาดตายเลย ทีนี้ลมหายใจของพวกเราทั้งหลายคือทองคำรวมมาอยู่ที่นี้หมด เพราะฉะนั้นจึงให้เปิดทางให้ลมหายใจคือทองคำนี้ได้เข้าสะดวก ๆ พี่น้องชาวไทยเราจะเย็นทั่วประเทศไม่ใช่ธรรมดาละ อันนี้สำคัญมาก ให้ถือเป็นจุดใหญ่ไม่มีอะไรใหญ่ยิ่งกว่าทองคำ มีญาติมีมิตรมีเพื่อนมีฝูง มีมากมีน้อยอะไรก็ตาม จุดใหญ่อยู่ที่นี่ทั้งนั้น ไม่มีอะไรใหญ่กว่านี้ จึงถือจุดนี้ไว้ให้ดี

เราก็อพยายามพิถีพิถัน แล้วยังเสาะแสวงหาตลอดเวลาเรื่องทองคำ ส่วนดอลลาร์นั้นก็ค่อนข้างแน่ใจไปเรื่อย ๆ คือจะเข้าถึง ๑๐ ล้าน ทองคำถึง ๑๐ ตันเมื่อไรอันนั้นก็เข้าถึง ๑๐ ล้าน ถ้าอย่างนี้แล้วอบอุ่น สร้างขึ้นโดยลำดับเลย เพียงลูกของเรา นี้เราเทียบซิ เพียงลูกของเราออกจากบ้าน ไปถูกเพื่อนฝูงหัวเราะเยาะเหยียดดูถูก แม้จะเป็นเด็กด้วย

กันก็ตาม มันกระเทือนถึงพ่อถึงแม่ขนาดไหนพิจารณาซิ ลูกเราจะเป็นลูกหญิงก็ตามลูกชายก็ตามออกจากบ้านไป ถูกเพื่อนฝูงเขาเยาะเย้ยหรือดูถูกเหยียดหยาม เพียงเท่านี้เป็นยังไง เสียใจมากทีเดียว นั่นเพียงเล็กน้อย

อันนี้คนไทยเราทั้งประเทศ ถูกเพื่อนบ้านร่วมโลกด้วยกันเขาดูถูกเพียงเท่านั้น กระเทือนมากไหม คิดดูซิ นี่ละที่เราหาสิ่งเหล่านี้มาเพื่อเป็นกำแพงกันความดูถูกเหยียดหยามของคนภายนอก ภายในของเราเป็นยังไงเราก็เป็นของเราอยู่แล้ว ภายนอกที่เขาชี้เข้ามาเท่านั้นเจ็บมากนะ คนไทยของเราเจ็บด้วยกันไม่เป็นไร ใครก็รู้ว่าสมบัติของเราขาดลงบกพร่องลงอย่างนี้ ๆ หรือเราด้อยอย่างนี้ ๆ เราก็ทราบทั่วหน้ากัน ก็ไม่เห็นมีอะไรเป็นพิษเป็นสงมากนัก ถ้าคนภายนอกมาชี้หน้านี้เป็นยังไง เจ็บแสบมากไหม พิจารณาซิ อันนี้ก็เหมือนกัน เพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเรา เป็นสง่าราศีภาคภูมิใจทั่วหน้ากันทั้ง ๖๒ ล้านคนอยู่ในจุดนี้ทั้งหมด ใหญ่ไหมพิจารณาซิ

เมื่อเรามีนี้แล้วก็สง่า อบอุนภายในตัวของเรา ไปที่ไหนก็สง่างาม ขาดนี้ไปเท่านั้นเอง ออกไปไหนเขาชื่นกซึกา เขาไม่ได้ชี้หน้าเรานะ เราร้อนแล้ว แล้วยิ่งเขาชี้หน้าโหยย เมืองไทย ๖๒ ล้านคน พวกกันอุตสาห์พยายามหาทองคำมาเพียง ๑๐ ตันเท่านั้นก็ไม่ได้เรื่องได้ราว เมืองไทยนี้ชี้รัชี้เหร่ ไม่มีคุณค่ามีราคาเท่านั้น ร้อนกันหมดทั่วประเทศไทย เหมือนหนึ่งว่าจะจมไปเดี๋ยวนั้น นี่ละคุณค่าแห่งทองคำที่เป็นหัวใจของชาติ และเป็นเครื่องประดับความศักดิ์ศรีดั่งงามแห่งชาติไทยเรา มีคุณค่าขนาดไหน พอทองคำเรามีอย่างนี้แล้วสง่าไปเลย แล้วขาดไปนี้เรียกว่าหมดคุณค่าแล้ว นั่น

ก็เหมือนอย่างที่ได้ถูกเพื่อนฝูงเขาหยอกล้อ หรือเล่นอะไรก็ตามหรือจริงก็ตาม พ่อแม่เสียใจขนาดไหน นี่ก็เหมือนกัน เราเป็นเจ้าของของชาติทุกคน อย่าให้เป็นข้าศึกต่อหัวใจของชาติคือทองคำเรา เอา เปิดโล่งให้เข้า อย่าก็ดออย่าขวางกันไม่ใช่ทาง นั่นคือข้าศึกศัตรูอันใหญ่หลวงต่อชาติไทยของเรา ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เป็นมิตรเป็นสหายของเรา เช่นอย่างหลวงตาบัวเดินไปนี้กับเพื่อนกับฝูงอย่างนี้นะ ก็สนิทสนมกันธรรมดาไปอย่างนี้ ถูกเพื่อนฝูงมากิดมากันทำไต่ทำหนึ่งด้วยอุบายต่าง ๆ ที่เราจะไปหาเงินมาให้พ่อให้แม่ของเราอย่างนี้ เราจะไม่คบทันทีเลยกับคน ๆ นี้ พ่อแม่เราใหญ่ขนาดไหน แล้วคนนี้ก็ว่าเป็นเพื่อนเป็นฝูงของเราด้วยดี แล้วทำไมกลับมาเป็นข้าศึกต่อพ่อต่อแม่ของเรา ไม่ใช่เป็นข้าศึกต่อเรา เราจะคบไม่ได้เลย

ถึงจะไม่ได้แสดงออกนอกหน้า ก็จะไม่เก็บไว้ภายในทันทีอย่างลึกลับ ว่านี่คือข้าศึกของพ่อแม่เรา เราจะไม่สนิทจนกระทั่งวันตาย กิริยามารยาทจะแสดงธรรมดา แต่เราจะหาความสนิทไม่ได้เลย นี่พ่อแม่ของเรามีคุณค่าขนาดไหน เพียงเขาพูดดูถูกพ่อแม่เท่า

นั่นพอ ยิ่งจะหาอุบายมาฆ่าพ่อแม่เรา โอ๊ย เอาเลยหลวงตาบัว มีแต่กำปั้นชัตเลย เข้าใจไหม

สงวนขนาดไหน ชาตไทยของเรา อะไรมีคุณค่ายิ่งกว่าชาติ ลมหายใจอยู่นี้หมด จึงบอกว่าจุดนี้สำคัญนะ อย่าให้อะไรเข้ามาแตะต้อง ให้เปิดทางให้เข้าถึงถูก อย่าก็ดอย่ากันกันไม่ได้นะ เป็นข้าศึกอันใหญ่หลวงต่อชาติ คน ๆ นั้นเป็นข้าศึกอย่างมากทีเดียวสนิทกันไม่ได้เลย ไม่ใช่ธรรมดาเพราะเป็นเรื่องฉิบหายล่มจมอย่างใหญ่หลวงด้วยคนทั้งประเทศฉิบหายล่มจม เพราะลมปากเพียงเท่านี้เป็นภัยต่อชาติ เพียงเท่านั้นพอแล้ว จมไปได้เลย เพราะฉะนั้นให้ระมัดระวัง อย่าให้เป็นภัยต่อชาติของตน อะไรที่จะเป็นคุณต่อชาติของตน เอ้า เป็น ขวนขวายมา ส่วนเรื่องของบุคคลคนใดไม่ชอบใจกับคนใด พอใจคนใด นั้นเป็นเรื่องของบุคคล อย่าเอาเข้ามาเกี่ยวข้องกับส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่นี้ คือเป็นหลักใหญ่ทีเดียว ต้องสงวนรักษาด้วยการเปิดทาง ขวนขวายเข้ามาหาถึงถูก นี่เป็นเรื่องใหญ่โตมาก

การชอบใจไม่ชอบใจ คนเรามันมีได้ ตั้งแต่เด็กไปด้วยกันอย่างนี้ยังว่า ชอบใจคนนั้นไม่ชอบใจคนนี้ มันก็ยังพูดได้เป็นธรรมดา ไม่ใช่เรื่องใหญ่นะ เรื่องใหญ่คือเรื่องจะมาฆ่าพ่อแม่ของเราซิ เป็นเรื่องใหญ่ พวกกันระวังให้ตีนะ หลวงตานี้สละทุกอย่างดังพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ก่อนสละได้พิจารณาเต็มกำลังอยู่แล้วนะ ไม่ใช่พรวดพราดทำ ด้วยเหตุนี้เอง จึงได้เผด็จให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ให้ต่างคนต่างพยายามเต็มเหนี่ยว เต็มกำลังความสามารถของเรา ชาตไทยของเราเท่านั้น ที่เราจะนับถือเทิดทูน เพราะจวมก็คือชาติไทย พี่นฟูก็คือชาติไทย เราต้องพยายามทำความฟื้นฟู อย่าเป็นข้าศึกต่อชาติตัวเอง เป็นข้อศึกต่อชาติตัวเองแล้วก็มหาภัยทีเดียว คบกันไม่ได้ ถ้าเป็นเพื่อนก็คบกันไม่ได้ ถึงไม่แสดงออกก็เก็บไว้ภายใน ไม่ไว้ใจกันเลยแหละ

ถ้าลงมาทำลายส่วนใหญ่แล้ว เราคุ่นไม่ได้ ส่วนธรรมดา ๆ ก็เป็นธรรมดามีอยู่ทั่วไป ยังไงขออย่าให้มากระทบส่วนใหญ่ เรื่องกระทบส่วนใหญ่คือพ่อแม่ของเรานี้อย่ามาแตะ ว่างั้นเลย จนก็ตามมีก็ตาม นี่คือพ่อแม่ของเราเลี้ยงเรามาตั้งแต่วันเกิด นี่ชาติไทยของเราเลี้ยงเรามาตั้งแต่วันเกิด ตั้งแต่ปู่ย่าตายายขนาดไหน เราจะทำลายได้หรือนอกจากจะบูชาคุณท่านเท่านั้น นี่ทองคำนี้บูชาคุณของชาติไทยของเราทั้งนั้น ให้พิจารณาให้ดี ให้พากันเทิดทูนนะ

อันใดที่จะมาเป็นข้าศึกต่อส่วนรวมอันใหญ่หลวงนี้แล้ว ให้ปิดออกทันที ถือว่าเป็นข้าศึกอันใหญ่หลวง จำให้ตีทุกคน โอ้ เราสงวนมากจริง ๆ นะ เพราะการทำอย่างนี้เราพิจารณาโดยธรรมทุกอย่างแล้ว เมื่ออะไรเข้ามาก็ตมาขวาง มันจึงสะเทือนมาก

วันที่ ๒๖ ก็จะมีแล้ว บรรดาพระกรรมฐานเราก็ได้เตือนแล้ว ให้พยายามบอกกล่าวกัน วัดใด หมู่บ้านแถวใด ๆ ก็พยายามช่วยกันเต็มกำลังของเรา คราวนี้เป็นคราวที่เราจะช่วยชาติไทยของเรา ไม่ใช่เป็นเวลาที่จะทำลายชาติไทย เพราะฉะนั้นใครก็ตามขออย่าเป็นข้าศึกต่อชาติไทยของเรา อะไรที่จะมาเกี่ยวข้องให้กระทบกระเทือนส่วนใหญ่ ให้ปิดทันทีเลย ปิดทันทีเลย เหมือนดอกไม้ไฟตกมาถึงเราปั๊บ ปิดทันทีเลย แพลบเลยทันที เราจะไปนอนใจได้หรือ อันนี้ข้าศึกของชาติ ก็เหมือนไฟมาโดนเรานั้นแหละ ปิดทันที ๆ

เวลานี้ใครก็ทราบกันทั่วประเทศไทย และทั่วโลกแล้ว ว่าชาติไทยของเรา กำลังฟื้นฟูพระอนุชนอมบารุงชาติไทย เต็มความสามารถของเราทุกคน ๆ อย่าให้มีเสียหนีหมามมีพินมีไฟ มาเผาคนทั้งชาติ เผาสมบัติทั้งชาติ ให้จมไปด้วยกันเลย อย่าให้ได้ยินเป็นอันขาด ถ้าตายก็ให้ตายไปด้วยความเทิดทูนชาติของเราเถอะ จะเป็นสิริมงคล เป็นมหากุศล แล้วยิ่งการถวายทาน ทำบุญให้ทาน ไม่นั้นเรียกว่ามหากุศลได้หรือ เราให้ทานต่อส่วนรวมคือชาติของเรา อะไรจะมีอันสงส์มากกว่าพยุคนทั้งชาติ ด้วยอำนาจแห่งการเสียสละของเรา เช่นทองคำยกเข้าไปบาทหนึ่งเท่านี้ กระเทือนทั่วประเทศไทยแล้ว หนุนชาติไทยของเรา ของเล่นเมื่อไร ท่านจึงเรียกมหากุศล นี้แหละทำต่อคนทั้งชาติ ให้ฟื้นฟูขึ้นมาด้วยกันหมด เพราะอำนาจแห่งการเสียสละของเรา จึงเรียกว่าเป็นมหากุศล มหาคุณอยู่ตรงนี้นะ

มหาภัยก็อีก แน่ ถ้ามาเป็นข้าศึกต่อชาติ ผู้นั้นเป็นมหาภัย บาปกรรมหนักเหมือนกัน เราอยู่ อย่าไปทำ ให้พยายามพยุกัน ๆ นี้เราให้ทานสมบัติเงินทอง เฉพาะอย่างยิ่งคือทองคำเข้าสู่คลังหลวงนี้ ชาติไทยของเราอบอุนทั้งชาติ เราได้รับมหากุศลเต็มหัวใจเรา ไปที่ไหนเบิกกว้างเลย ด้วยอำนาจแห่งศีลธรรมที่ได้บำเพ็ญมหากุศล อันยิ่งใหญ่อย่างนี้ อันสงส์ต่างกันนะ การให้ทานเฉพาะเรื่องของบุคคลเป็นอย่างหนึ่ง

ให้ทานจำนวนมาก เช่นอย่างสังฆทาน นั้นฟังซินะ ให้ทานพระสงฆ์องค์หนึ่งก็มีอันสงส์มาก แต่พอเป็นสังฆทานขึ้นไป เหนือนี้แล้ว ๆ เราให้ทานบุคคลธรรมดา ๆ ก็เป็นบุญเป็นกุศล แต่เสียสละทานเพื่อคนทั้งชาติ เช่นเราถวายทองคำ เป็นต้น เข้าสู่คลังหลวง นี้แหละเป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ที่สุดเลย ท่านว่ามหากุศล แล้วจะเบิกกว้าง ไปไหนไม่จนตรอก ชาติทั้งชาติ อำนาจแห่งกุศลที่บริจาคให้คนทั้งชาตินี้แหละ กลับมาหนุนเราให้เบิกกว้างไปหมดไปไหนนะ นั่นละต่างกันอย่างนั้น ฟังแต่ว่ามีอันสงส์มาก อันสงส์น้อย เปิดกว้างเปิดแคบตามกำลังนะ ถ้ามีมากเท่าไรลงเป็นมหากุศลแล้ว เบิกกว้าง ๆ ไปไหนไม่ตาย ไม่จนตรอกจนมุม พวกกันจำ นี้แหละมหากุศล ให้พากันบำเพ็ญต่อชาติไทยของเรา

วันนี้ก็ดูเหมือนไม่มีอะไรแหละ พุดเรียบร้อยแล้ว ให้พากันเป็นที่เข้าใจนะ ให้ต่างคนต่างตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติต่อหน้าที่ของเรา คือบำรุงชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคงขึ้นไป แล้วเราจะมีความอบอุ่นทั่วหน้ากันหมดเลยนะ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พรนะ

ถ้ามีเวลาเราจะไปภูววิถีกอยู่ ถ้าเราไปจะเอาอาหารไปเสริม ภูววิถะ ๔๑ เณร ๒ เป็น ๔๓ ภูววิถะพอใจนะ พระมากเท่าไรเราพอใจตลอด เพราะพระมานี้มาบำเพ็ญสมณธรรม เพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อมรรคผลนิพพาน สถานที่เช่นนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเราจึงส่งเสริม ท่านมากมายเท่าไรให้มา ฟังซิ สมกับที่เราประกาศก้องไว้แล้วว่า ให้มาเท่าไรมา ถ้าตั้งใจปฏิบัติเราจะรับเลี้ยง เอาจริงด้วยนะ ถ้างงได้ว่า เอ้า หากไม่พออะไรให้บอกมา เราจะจัดส่งมาทันที แต่ก็ไม่เคยบกพร่อง เพราะเราจัดเพื่อไว้หมดทุกอย่าง พระแถวนั้นก็ได้อาศัย อยู่ในภูเขาแห่งละ ๒ องค์บ้าง ๓ องค์บ้าง นาน ๆ ท่านก็มา แล้วแจกให้ท่าน ๆ ไป นี้ไม่มีธุระอะไรละ เรียกว่า ร้อยเปอร์เซ็นต์ ได้บำเพ็ญสะดวกสบายตลอดเวลา ร้อยเปอร์เซ็นต์ในวันหนึ่ง

วัดภูววิถะไม่ให้มีงานอะไร พระท่านสะดวก พอตกค่ามานี้ท่านก็เอาเทพของเรามาเปิดฟัง นั่งฟังเทปนั่งภาวนา อย่างน้อย ๑ ม้วน เมื่อจบ ๑ ม้วนแล้วองค์ใดอยากไปก็ไป ไม่อยากไปก็นั่งภาวนาต่อเลยเป็นประจำทุกคืนนะวัดนั้น อย่างนี้ละพระผู้จะทรงมรรคทรงผล ท่านอยู่เสียบ ๆ เหมือนกับผ้าขี้ริ้ว ภายนอกเหมือนผ้าขี้ริ้วแต่ภายในห่อทอง ท่านเหล่านี้แหละผู้ทรงความสุขความสงบเย็นใจ และผู้ทรงความสว่างภายในใจ ถึงขนาดที่ว่าสว่างจ้าภายในใจ คือท่านเหล่านี้แหละ

ผู้สั่งสมธรรมพระพุทธรเจ้า จะเป็นผู้มีความสว่างภายในหัวใจตลอดเวลา หลับตื่นลืมตา ขาดตกบกพร่องอะไรท่านไม่สนใจ เพราะธรรมที่เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจนี้ ท่านเสมอ เย็นอยู่ตลอดภายใน ท่านจึงไม่ยุ่งกับสิ่งภายนอก ว่าอันนั้นขาดอันนี้ไม่พอ อันนั้นไม่มี ท่านไม่มี พวกปฏิบัติธรรม คือท่านมีสมบัติที่เหนือสิ่งเหล่านั้นแล้ว ครองในหัวใจ อยู่ไหนท่านสบายหมด

โลกมองไม่เห็น โลกกิเลสโลกตาบอดมองไม่เห็นธรรม เห็นแต่ความดีความดี เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันทั่วโลกดินแดน ล้วนแล้วตั้งแต่เรื่องของกิเลสเอาไฟเผาโลก แต่กิเลสมันไม่ยอมให้มองดูตัวไฟที่มันเผาอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกนั้นนะ ที่นี้ธรรมท่านเห็นนี้ พอกิเลสกระจายออกไป ๆ ธรรมสว่างขึ้นมา ๆ มันมีมิติปิดตาที่ไหน ๆ มันสว่างออกไป ๆ จิตใจมีอำนาจมากเท่าไรความสว่างยิ่งมาก ยิ่งจำ ๆ ปิดไม่อยู่ ไม่มีชาติชั้นวรรณะ ขอให้ธรรมเข้าครองใจ สิ่งที่ควรรู้ ๆ สิ่งที่ควรเห็น ๆ ด้วยกัน พระพุทธรเจ้าไม่ลำเอียง ไม่มีชาติชั้นวรรณะ กิเลสก็ไม่มีชาติชั้นวรรณะ เหยียบหัวสัตว์โลกได้หมด

เอาให้เป็นไฟด้วยกันได้ ธรรมก็ไม่มีชาติชั้นวรรณะ ถ้าปฏิบัติตามแนวทางของธรรม แล้วจิตใจจะมีความสงบร่มเย็น ๆ สว่างสว่างงามเรื่อย ๆ ต่อไปก็อัศจรรย์ขึ้นที่นี้

จิตที่ครองธรรมโดยลำดับ ๆ แล้วจะสว่างเรื่อย ๆ จนกระทั่งกิเลสตัวปิดบังหัวใจนี้ออกหมดไปด้วย จำเลย นั้น ใครเห็นท่านละ ท่านผู้บำเพ็ญ ท่านบำเพ็ญอยู่อย่างนั้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่ในป่า สาวกทั้งหลายตรัสรู้อยู่ในป่า ท่านจึงสอน รุกขมูล เสนาสน์ พอบวชแล้วไล่เข้าในป่าในเขา ให้ไปบำเพ็ญสมณธรรม เบิกสิ่งที่ปิดบังคือ กิเลสทั้งหลาย ซึ่งเป็นเหมือนพินเหมือนไฟออกให้หมด เปิดออก ๆ จิตสว่างจ้า นั้นละ ผู้ครองความสุขครองด้วยธรรม ไม่ได้ครองด้วยกิเลสนะ ใครจะไปติดไปติดเป็นบ้าว่าจะครองความสุขด้วยอำนาจของกิเลส ด้วยความมั่งมีศรีสุข ด้วยความดีความเด่นจากกิเลส กิเลสมันเอาดีเอาเด่นมาจากไหน มันก็มีแต่พินแต่ไฟ ได้มาเท่าไรก็เป็นไฟเสริมเผาตัวเองเรื่อย ๆ ไป ไม่ได้เหมือนธรรม ธรรมมีมากเท่าไรก็ยิ่งสว่างขึ้นพอ ๆ เรื่อย อิมเอิบขึ้นเรื่อยนะธรรม กิเลสได้มาเท่าไรยิ่งทิวยิ่งโหยยิ่งเป็นบ้า เป็นอย่างนั้นนะ มันต่างกันกิเลสกับธรรม

คือกิเลสหาความพอไม่ได้ เพิ่มเท่าไรให้เท่าไรยิ่งทิวยิ่งมาก ยิ่งติดยิ่งดินยิ่งเป็นทุกข์มากขึ้น นี่คือกิเลส ส่วนธรรมเจริญเท่าไร ยิ่งอิมยิ่งเอิบยิ่งพอ ๆ พอเต็มเหนี่ยวแล้วคือนิพพาน ธรรมธาตุล้วน ๆ ในหัวใจ ไปที่ไหนไม่มีกาลสถานที่ เวลาเวลา พออยู่กับตัวหมด นี่แหละธรรมมันต่างกันอย่างนี้นะ ให้ท่านทั้งหลายดู อย่าให้แต่กิเลสเหยียบหัว โอ๊ย. น่าทุเรศนะ กิเลสเหยียบหัวใจคนมันเป็นอย่างนั้น

ยังงั้นกันโว้ย. โอ๊ย. น้ำหนักไหลออกจากปากพาดใส่จีวรเจ้าของ มันสกปรกไปเลยนะจีวร จีวรสีรักนี้สกปรกเร็วนะ ผ้าขาวยังไม่ทัน อันนี้สกปรกเร็วกว่านั้นนะ สีกรรมฐาน เป็นสีชอบสะอาด อะไรติดนิดหนึ่งรู้ทันที

วันนี้จะให้เขาเอาเช็คไปเข้าบัญชี เห็นไหมละ หลวงตาบัวเลื่อนยศขึ้นเป็น พระธรรมวิสุทธิมงคล เมื่อเช้านี้เขาเอานิตยภัตมาให้ เอาเช็คมา ๒ ฉบับ รวมแล้วเป็น ๙๖,๐๐๐ บาท นับแต่เดือนไหน ๆ มา เขาเอาเช็คมาให้เมื่อเช้านี้ เหล่านี้เอาออกโลกหมดนะเรา

เราไม่เคยว่ามีอะไรเป็นของเรานะ ไม่มี มีแต่ออกเพื่อโลก ๆ ทั้งนั้นเลย มันพอทุกอย่างอยู่ในนี้ ถ้ามหาอะไร มีแต่เปิดออก ๆ เมื่อเช้าเขาเอามาให้เช็ค ๒ ฉบับ คำนิตยภัต ๙๖,๐๐๐ บาท เกือบแสน ขาดอยู่ ๔,๐๐๐ จะถึงแสน หลายเดือนเขามาจ่ายที่หนึ่ง ๆ เราก็ไม่เคยสนใจ นิตยภัตชั้นเจ้าคุณธรรมดาเจ้าคุณสามัญเดือนละ ๒,๐๐๐ ถ้าขึ้นราช เดือนละ ๔,๐๐๐ ขึ้นเทพ เดือนละ ๖,๐๐๐ ขึ้นธรรม เช่นอย่างเรานี่เดือนละ ๘,๐๐๐ เขาให้เรา ก็ว่าไปอย่างนั้นละ เท่าไรหมดเลยไม่มีเหลือ ฟังแล้วท่านทั้งหลายว่า

โกหกเธอ มันเป็นอยู่ในหัวใจนี้มันพอทุกอย่าง ตกลงเท่าไรไหลออกหมด ๆ ไม่มีอะไร
ตกค้าง มันพออยู่ในธรรมทั้งหลายแล้วจะเอาอะไรมาสั่งสม มีเท่าไรไหลออก ๆ คำว่า
ไหลออกเป็นความเมตตาแล้ว ๆ นะ กระจายออกหมดเลยความเมตตา

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com